26/12/2020

Η Γέννηση του Κυρίου στην ακριτική Χίο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών

Με την προσέλευση των πιστών και την τήρηση των ορισθέντων μέτρων ετελέσθη η θεία Λειτουργία των Χριστουγέννων στους Ενοριακούς Ιερούς Ναούς της Χίου, των Ψαρών και των Οινουσσών και τα Μοναστήρια.

Ο Μητροπολίτης Χίου κ. Μάρκο μερίμνησε για την δυνατότητα προσελεύσεως του μεγίστου προβλεπομένου αριθμού πιστών, γι' αυτό και ο ίδιος ελειτούργησε μόνος με τον Αρχιδιάκονό του, ώστε να τελεσθεί μία επί πλέον Θεία Λειτουργία και να εξυπηρετηθούν λατρευτικώς περισσότεροι πιστοί. Δύο Θείες Λειτουργίες ετελέσθησαν στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Χίου (50 πιστοί εκάστη), στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Βροντάδου (50 πιστοί εκάστη), κάι στον Ιερό Ναό Αγίου Μάρκου Βροντάδου (25 πιστοί εκάστη, εκ των οποίων η πρώτη Αρχιερατική).

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΧΙΟΥ

Μέ ἰδιαίτερη εὐλάβεια καί κατάνυξη ἡ ἀκριτική καί ἱστορική Ἱερά Μητρόπολις Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν ἑόρτασε τήν ‘’Μητρόπολιν τῶν Ἑορτῶν’’, τήν κατά σάρκα γέννησιν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Ἡ Θεία Λειτουργία ἐτελέσθη στούς Ἐνοριακούς Ἱερούς Ναούς τῆς Χίου, τῶν Ψαρῶν καί τῶν Οἰνουσσῶν καί τά Μοναστήρια μας μέ τήν προσέλευση τῶν πιστῶν καί τήν τήρηση τῶν ὁρισθέντων μέτρων.
Ὁ Ποιμενάρχης ἐμερίμνησε γιά τήν δυνατότητα προσελεύσεως τοῦ μεγίστου προβλεπομένου ἀριθμοῦ πιστῶν, γι’ αὐτό καί ὁ ἴδιος ἐλειτούργησε μόνος μέ τόν Ἀρχιδιάκονό του, ὥστε νά τελεσθεῖ μία ἐπί πλέον Θεία Λειτουργία καί νά ἐξυπηρετηθοῦν λατρευτικῶς περισσότεροι πιστοί. Δύο Θεῖες Λειτουργίες ἐτελέσθησαν στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Χίου (50 πιστοί ἑκάστη), στόν Ἱερό Καθεδρικό Ναό Βροντάδου (50 πιστοί ἑκάστη), κάι στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Μάρκου Βροντάδου (25 πιστοί ἑκάστη, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη Ἀρχιερατική).
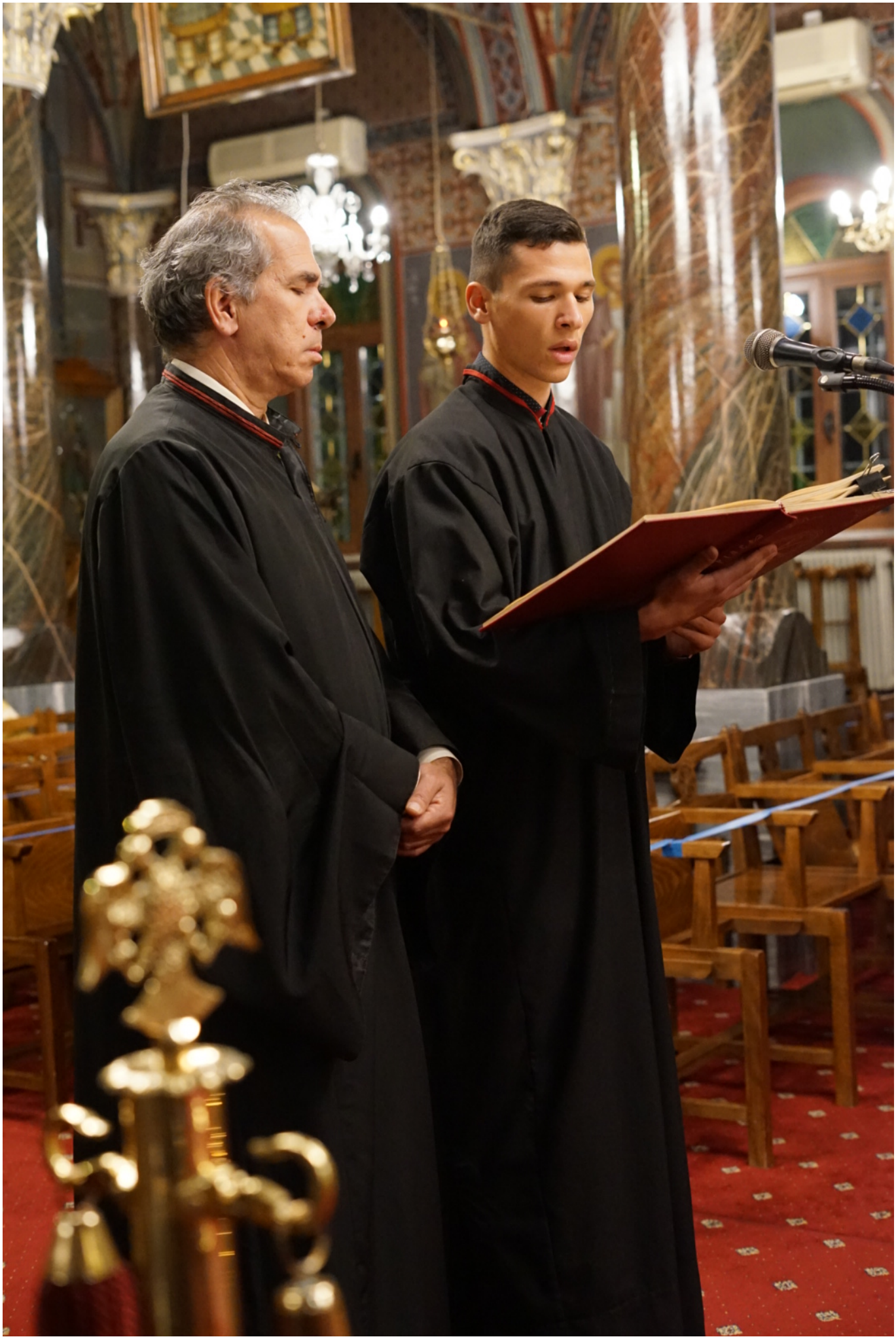
Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Μᾶρκος ἐλειτούργησε στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Μάρκου Βροντάδου μετά τοῦ Ἱερολ. Ἀρχιδιακόνου κ. Ἀποστόλου Λάρδα, καί μέ τήν παρουσία στό Ἱερό Ἀναλόγιο καί στό Ἱερό Βῆμα παιδιῶν τῆς Κατασκηνώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ‘’ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ’’. Ὁ Σεβασμιώτατος Χίου συγκεκριμένα ἐτέλεσε τήν Ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὄρθρου καί τῆς Θ. Λειτουργίας, ἔψαλε τό Κοντάκιον ‘’ Ἡ παρθένος σήμερον’’ ἀπό τήν κριτική ἔκδοση SANCTI ROMANI MELODI CANTICA – CANTICA GENUINA τῶν P. Maas καί C.A. Trypanis – OXFORD 1963 καί ἀνέγνωσε τήν Ποιμαντορική του Ἐγκύκλιο ἡ ὁποία διαλαμβάνει τά ἑξῆς:

«’’Μυστήριον ξένον ὁρῶ καί παράδοξον· οὐρανόν τό σπήλαιον, θρόνον χερουβικόν τήν Παρθένον, τήν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος Χριστός ὁ Θεός’’ (Εἱρμός Θ΄ ᾠδῆς α΄κανόνος Χριστουγέννων).

Τό προοίμιο τοῦ θαυμάσιου αὐτοῦ εἱρμοῦ ἀπό τήν ὑμνολογία τῶν Χριστουγέννων ἐρανίζεται ἀπό τήν ὁμιλία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου στήν Γέννηση τοῦ Κυρίου: «Μυστήριο παράξενο καί παράδοξο βλέπω. Ποιμένες ἀντηχοῦν στ’ αὐτιά μου, δέν παίζουν ὅμως κάποιον ἔρημο σκοπό, ἀλλά ψάλλουν οὐράνιον ὕμνο. Ἄγγελοι ἄδουν, Ἀρχάγγελοι μέλπουν, ὑμνοῦν τά Χερουβίμ, δοξολογοῦν τά Σεραφίμ, ὅλοι ἑορτάζουν βλέποντας τόν Θεό στήν γῆ καί τόν ἄνθρωπο στούς οὐρανούς».

Ἡ ὑμνολογία τῶν Ἑορτῶν ἐπανέρχεται διεξοδικά στόν μυστηριακό χαρακτῆρα τῆς θείας Σαρκώσεως: «Παράδοξον μυστήριον οἰκονομεῖται σήμερον· καινοτομοῦνται φύσεις, καί Θεός ἄνθρωπος γίνεται· ὅπερ ἦν μεμένηκε, καί ὅ οὐκ ἦν προσέλαβεν». «Τό ἀπ’ αἰῶνος ἀπόκρυφον καί ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον τοῖς ἐπί γῆς πεφανέρωται· Θεός ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος». «Θαῦμα παράδοξον ὁρᾶται σήμερον!»

«Νικᾶται γάρ φύσις, νικᾶται καί τάξεως ὅρος, ὅπου Θεός βούλεται. Οὐ γάρ κατά φύσιν γέγονε τό πρᾶγμα, ἀλλ’ ὑπέρ φύσιν τό θαῦμα». Σίγησε ἐδῶ ἡ φύση καί «ἐνήργησε τοῦ Δεσπότου τό βούλημα» μᾶς ἐξηγεῖ ὁ χρυσορρήμων Ἅγιος. Ὁ πρό αἰώνων Μονογενής, ὁ ἀναφής καί ἀσώματος, ὁ ὑπερούσιος καί ἀχώρητος, πού ἔκανε θρόνο Του τήν ἄχραντη κοιλία τῆς Θεοτόκου, ἀναπαύεται ἀρτιγέννητος στήν ἀγκαλιά Της. «Ὁ Παλαιός τῶν Ἡμερῶν γίνεται παιδίον, ὁ διασπῶν τά δεσμά τῆς ἁμαρτίας τυλίγεται σέ σπάργανα – ἐπειδή τοῦτο εἶναι τό θέλημά Του: θέλει νά μεταβάλλει τήν ἀτιμία σέ τιμή, νά ἐνδύσει μέ δόξα τήν ἀδοξία, νά φανερώσει μέσα στήν πτωτική μας κατάσταση τήν διάσταση τῆς ἀρετῆς».

Ἐξ οὗ καί ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς σημειώνει: «Σήμερα βλέπω ὁμοτιμία οὐρανοῦ καί γῆς. Ὅ,τι καί ἄν εἶναι ὁ οὐρανός τῶν οὐρανῶν, ὅποιος καί ἄν εἶναι ὁ ὑπερκόσμιος ἐκεῖνος τόπος καί ἡ οὐράνια τάξη, δέν ἔχει τίποτε πιό θαυμάσιο, τίποτε τιμιότερο ἀπό τό σπήλαιο, τή φάτνη καί τά βρεφικά σπάργανα τοῦ Χριστοῦ. Μεταξύ ὅλων ὅσων ἔγιναν ἐξ ἀρχῆς ἀπό τόν Θεό, τίποτε δέν εἶναι πολυτιμότερο ἤ θειότερο ἀπό τήν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ». Κατά τή διατύπωση τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη

τοῦ Δαμασκηνοῦ, «σωματοῦται ὁ ἀσώματος καί ἄρχεται ὁ ἄναρχος καί χωρεῖται ὁ ἀχώρητος», «ψηλαφᾶται ὁ ἀψηλάφητος καί κρατεῖται ὁ ἀνέπαφος καί βαστάζεται ὁ βαστάζων τά πάντα».

Τό μυστήριο τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ μᾶς «ἐπανάγει εἰς τό βάθος» (Λουκ. 5, 4) τῆς ἀλήθειας τῶν πραγμάτων. Βιώνεται ἀπό τήν Ἐκκλησία μας ὡς «μυστήριον ὑψηλόν τε καί θεῖον», ὡς ἐσώτατο μυστήριο ὅλης της Δημιουργίας. Ὁ Θεός Λόγος ἐκπληρώνει τό μυστήριο καί ἡ φύση διακονεῖ τήν πραγμάτωσή του. Δέν ἐπιβάλλεται ὁ Θεός στήν φυσική τάξη, ἀλλά ἐπαναφέρει δημιουργικά στό προσκήνιο τό ἐσώτερο μεγαλεῖο της: τήν ἀσύγχυτη καί ἀδιαίρετη κοινωνία τῶν πάντων, τῆς κτιστῆς καί ἀκτίστου φύσεως. Αὐτό τό θεῖο μυστήριο, πού εἶναι συγχρόνως μυστήριο καί τῆς κτίσεως καί τοῦ ἀνθρώπου καί τῶν σχέσεων τῶν ἀνθρώπων μεταξύ τους, ὅπως καί εὐχαριστιακό μυστήριο στήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας, ἐνυπῆρχε στήν Δημιουργία καί τήν Ἱστορία ὡς προεικόνιση καί δυνατότητα. «Ὁ μονογενής Υἱός ὁ ὢν εἰς τόν κόλπον τοῦ Πατρός, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο» (Ἰω. 1, 18). Ὁ Χριστός, μέ τήν ἔνσαρκη παρουσία Του μᾶς φανερώνει τό ἀρχέτυπο κάθε πραγματικότητος, τήν θεϊκή της καταγωγή, τό «τριαδικόν τῆς ἡμετέρας γνώσεως».

Τό μυστήριο τῆς Ἐνσαρκώσεως τελεσιουργεῖται κατά τρόπον κατ’ ἐξοχήν ἀπρόσιτο καί ἀκατανόητο γιά τούς κοσμικούς ἀνθρώπους: μωρία καί σκάνδαλο, μήνυμα ἀλλόκοτο καί πρωτάκουστο γιά τήν λογική τοῦ κόσμου. Ὁ Χριστός ἔρχεται στόν κόσμο μέ ἄκρα ἁπλότητα καί πτωχική ταπείνωση, ἀνέστιος καί πένης ὡς πάντων ἔσχατος, ὡς ξένος καί ἄοικος. Ἡ Ἰουδαία, ὅπου ἦταν τόσο «γνωστός ὁ Θεός» (Ψαλμ. 75, 2), οὔτε κἄν ἐνδιαφέρεται ἐάν «ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο» (Ἰω. 1, 14). Ἡ Ἱερουσαλήμ, ἡ «πόλις τοῦ Θεοῦ», ταράζεται μαζί μέ τόν Ἡρώδη. Οἱ σοφοί διδάσκαλοι τοῦ Νόμου, πού ὑποτίθεται ὅτι ἦταν πιό κοντά στόν Θεό, ἀπαντοῦν στό ἐρώτημά του «ποῦ ὁ Χριστός γεννᾶται» (Ματθ. 2, 4), ὅμως δέν κρίνουν ἀπαραίτητο νά ἀσχοληθοῦν περισσότερο. Μόνη ἡ ἄσημη Βηθλεέμ περιλάμπει μέσα στό σκότος τῆς ἀνθρώπινης λήθης. «Ἐδέμ προσφέρει σπήλαιον καί ἀστήρ μηνύει Χριστόν, τόν Ἥλιον τοῖς ἐν σκότει»: τό «Φῶς τό ἀληθινόν», τό ὁποῖο καταυγάζει μυστικά τόν πυρῆνα κάθε ὑπάρξεως καί τήν ἀλήθεια κάθε ἀγαθοῦ.

Ἡ γλῶσσα τῆς Ἐκκλησίας δέν ὡραιοποιεῖ, οὔτε ἀποκρύπτει τά δεινά, βιώνει ὅμως ἀενάως παροῦσα τήν Χάρη τοῦ γεννημένου Σωτήρα μας καί πορεύεται μέσα στό πλῆθος τῶν κινδύνων πρός τήν γαλήνη τοῦ λιμένα τῆς Θείας Πρόνοιας. Ἀκόμη καί μέσα σέ ἀπρόσωπες στυγνές δυνάμεις, πού πλήττουν τήν ἀνθρωπότητα κατά καιρούς συνεχῶν δοκιμασιῶν, ὁ Θεός δέν μᾶς ἐγκαταλείπει ποτέ. Ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ σημαίνει καί τήν ἀναγέννηση τοῦ ἀνθρώπου ἐν Θεῷ, τήν αὐγή τοῦ ἀπροσίτου Φωτός στόν κόσμο τῶν ἐσκοτισμένων. Σειρά μας νά φωτίσουμε κι ἐμεῖς τήν ψυχή μας μέ τό Φῶς Του. Νά κοινωνήσουμε τήν χαρά τῆς λυτρώσεως, νά βιώσουμε τήν ἐλπίδα τῆς Ζωῆς. Νά ὁδεύσουμε νοερά στήν Βηθλεέμ. Νά

ψηλαφήσουμε ψυχικά τό μέγα μυστήριο τῆς θείας συγκαταβάσεως. Νά ἐνωτισθοῦμε τό εὐφρόσυνο μήνυμα ὅτι «ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον Σωτήρ» (Λουκ. 2, 11). Ὁ Ἅγιος πατέρας μας, ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, μᾶς προσκαλεῖ στήν Ἑορτή μέ αὐτά τά λόγια: «Πράγματι, εἶναι παράξενος ὁ τρόπος τῆς ἑορτῆς, ἐπειδή εἶναι παράδοξη καί ἡ διήγηση τῆς Γεννήσεως. Γιατί σήμερα λύθηκαν τά χρόνια δεσμά. Ὁ διάβολος καταισχύνθηκε, οἱ δαίμονες τράπηκαν σε φυγή, ὁ θάνατος καταργήθηκε, ὁ Παράδεισος ἀνοίχτηκε. Ἐξαφανίστηκε ἡ κατάρα, διώχθηκε ἡ ἁμαρτία, ἀπομακρύνθηκε ἡ πλάνη καί ἡ ἀλήθεια ἐπανῆλθε. Παντοῦ σπάρθηκε καί διαδόθηκε ὁ λόγος τῆς εὐσεβείας. Οὐράνιος τρόπος ζωῆς φυτεύτηκε στήν γῆ. Ἄγγελοι συναναστρέφονται τούς ἀνθρώπους καί ἄνθρωποι συνομιλοῦν μέ ἀγγέλους. Ὅλα ἔγιναν ἕνα. Γιατί; Ἐπειδή ὁ Θεός ἦλθε στήν γῆ καί ὁ ἄνθρωπος ἀνέβηκε στόν οὐρανό’’».

Πρό τὴς ἀπολύσεως εὐχήθηκε γιά τόν Ἱερό Κλῆρο καί τόν πιστό λαό, γιά τίς Ἔνοπλες Δυνάμεις, κυρίως τούς στρατιῶτες τῆς Νησίδος τῆς Παναγιᾶς, τήν νεολαία, τούς ἀσθενεῖς, τούς ἰατρούς καί νοσηλευτές, τήν ἐκπαιδευτική κοινότητα, τόν πληττόμενο ἐμπορικό κόσμο καί ἰδιαιτέρως, μέ ἐμφανῆ συγκίνηση, τούς Ναυτικούς μας, οἱ ὁποῖοι ὡς ἄστρα συνθέτουν τό λαμπρό ἀστέρι τῆς πρυτανεύουσας ἀνά τήν Οἰκουμένη Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

Εὐλογημένες στιγμές σέ δυσχερεῖς καταστάσεις μέ τήν εὐχή τοῦ χρόνου νά εἶναι γεμάτοι ἀπό πιστούς οἱ Ἱεροί Ναοί μας καί γεμάτη ἀπ’τόν Χριστό ἡ φάτνη τῆς καρδιᾶς μας.